

Vähän ErP 6:n taistelusta Keljan taistelun etulinjassa

Veli Viljami Ruponen kirjoitti melko pitkälti ErP 6:n Talvisotaan osallistumisesta mukana olleen näkökulmasta katsottuna. Kun veli Ruposen kuvaus Keljan taistelusta siellä etulinjassa Suvannon rannalla jäi mielestäni kertomatta, eikä anna täydellistä kuvaa ErP 6:n kunniakkaalle taistelulle siellä, niin yritän tässä vähän kertoa siellä mukana olleiden monien minulle kertomaa. Minähän en itse ollut siellä, joten minun on turvaututtava toisten kertomaan. Niitä ovat olleet Matti Torikka, veljekset Armas ja Untero Lähteenkorva ja veljeni Raikas Marila, vielä myöhään saman taistelupäivän iltana tultuaan haavoittumisensa jälkeen sidottuna Räisälän Vartiosuojalle.

Eräs kirjoittaja on kirjoittanut: ErP 6:n raivoisa vastaisku Sakkolan Keljassa oli kunnian päivä Erilinen Pataljoona 6:lle, ja myös räisäläisille, koska he hyvin ratkaisevalta osin vaikuttivat tuon taistelun voittoon, jossa sotasaaliina saatiin mm. 81 konekivääriä, 60 pikakivääriä, paljon automaatti- ja tarkkuuskivääreitä sekä suuret määrät ammuksia ym. tavaraa, sekä tuhottiin 600 - 700 venäläistä. Taistelussa olivat kunnostautuneet räisäläisistä Kalle Ohvo ja Raikas Marila, joka viimeksi mainittu lienee yksinään raivannut jopa satamääriin nousevan ryssälauman."

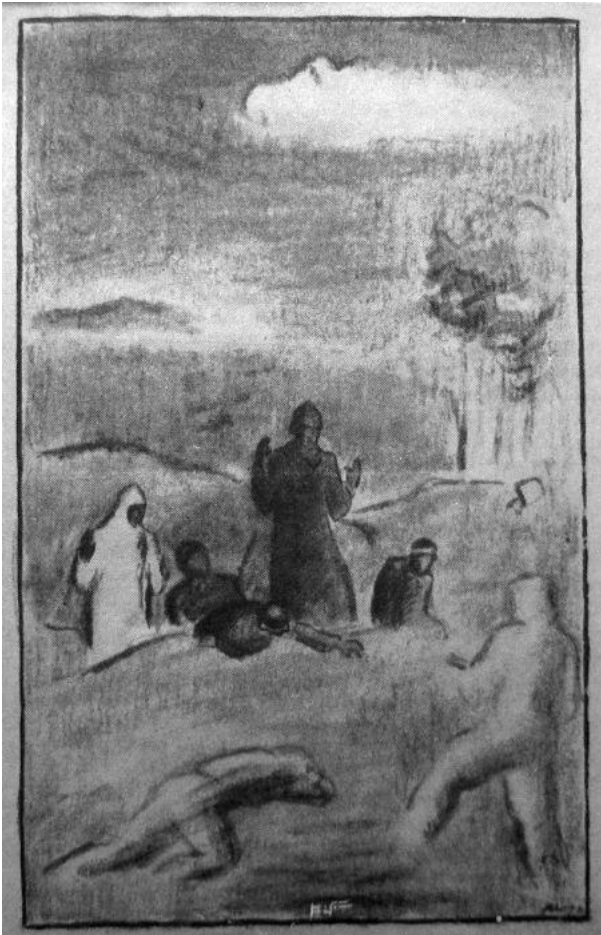
Ovathan myös venäläiset, heidän joukkojensa johtajat sanoneet, että meillä olivat siinä taistelussa hyvät miehet, mutta teillä olivat vielä paremmat. Myöskin sotahistorioitsijat ovat sanoneet, että Keljan taistelu on rajuudessaan jäänyt liian vähälle huomiolle.

Kuinka kaikki sitten oli mahdollista? Räisäläisten joukossa oli paljon urheilijoita, mestarimiehiä, hyviä yleisurheilijoita, erittäin hyviä kenttäampujia jne. Raikas Marila oli Viipurin sk. piirin sotilas 5-ottelun monivuotinen piirin mestari. 5-otteluun kuuluivat lajeina 200 m, estejuoksu kenttävarusteissa (kenttäpuku, saappaat jalassa, kivääri, reppu selässä paino 10 kg), 2 m korkean sileän lankkuaidan yli, pistintaistelu, käsikranaatin pituus- ja tarkkuusheitto ja 150 m. kenttäammunta. Yleisurheilussa hän oli 14 m:n kuulantyöntäjä, 60 m:n keihäänheittäjä, erittäin lupaava kevyemmän raskaansarjan painijan alku. Eräänä talvena hän oli Joensuussa pidetyissä Sk. järjestön ampumahiihtokilpailuissa 4. palkinnolla jne.

Kaarlo Ohvo oli myöskin hyvä kenttäampuja ja omassa sarjassaan hyvä painija, ja rämäpäinen taistelija, unohtamatta monia muita hyviä miehiä, joita räisäläisten joukossa oli paljon. Eivätkä huonoja varmasti olleet muutkaan ErP 6:n riveissä taistelleet.

Raikas Marila kertoi vielä taistelun jälkeen myöhään saamana iltana Vartiosuojalle tultuaan, että velimiehemme Reino Marila oli kaatunut taistelussa, sekä lukuisa määrä muitakin, joiden tarkempaa lukumäärää hän ei silloin vielä tietänyt.

Omalta osaltaan hän kertoi, että kun heidän piti hyökätä sinne venäläisten miehittämiin ampumahautoihin, jäivät toiset vähän hänestä jälkeen runsaslumisessa ja ammusten mylläämässä maastossa. Hän kun oli voimakas ja nopea juoksija, pääsi hän lähtemään hyökkäämään sieltä ampumahautojen oikeasta päästä. Ampumahauta oli niin täynnä venäläisiä kuin sinne suinkin mahtui seisomaan. Kun ampumahaudan etureuna oli suora ja hän ampui sen suunnassa, niin ensimmäisellä laukauksella kaatui ainakin viisi venäläistä, jolloin tuli tilaa sen verran, että hän pääsi hyppäämään hautaan venäläisten sekaan. Sitten täytyi olla aina niin kiinni venäläisissä, etteivät ne päässeet ampumaan, pistämään pistimillä tai puukolla. Silloin hän sanoi saaneensa soveltaa käytäntöön niitä oppeja, joita oli aikaisemmin saanut lähitaistelukoulutuksessa. Sanoi saaneensa murjoa eteenpäin hakkaamalla kiväärin perällä ja pistimellä, toisten tullessa takana täydentäen hänen työtään. Työn sanoi hän helpotuneen, kun joku tuli takaa ja ojensi hänelle konepistoolin. Sillä aina kulmien takaa sarjoja laukoen oli ampumahaudan vyörytys ollut suhteellisen helppoa. Vyörytyksen päätyttyä oli ampumahauta ollut niin täynnä kaatuneita, ettei sinne mahtunut piiloon ennen kuin sieltä oli vähennetty venäläisten ruumiita.

Ampumahautojen tultua sitten vyörytetyksi ja osan venäläisistä lähtiessä pakoon Suvannon jään yli, oli Raikas noussut ampumahaudan reunalle ja siitä makuuasennosta sitten alkanut ampua pakenijoita venäläisellä reikästäinkiväärillä. Matti Torikka kertoi käyneensä Raikkaan rinnalle katsomaan, miten alkaa osua ja ojentelemaan hänelle patruunoita. Ja hyvin hän sanoi osuneen, kuin ennen kenttäammuntakilpailuissa. Aina oli juoksu loppunut. Matti sanoi laskeneensa, että Raikas ehti ampua 78 laukausta, ennen kuin kivääri oli kuumentunut käyttökelvottomaksi.

Keljan vastahyökkäyksen loppuvaiheessa. Maalauksen on tehnyt Armas Lähteenkorva 1945, pohjana 27.12.1939 piirtämänsä luonnos. Edessä oleva kaatunut on Er P 6:n kersantti Reino Marila. Konepistoolimies on Tiurin poika Kaarlo Ohvo, jonka sotatie katkesi vääpelinä Lempaalassa kaksi vuotta myöhemmin.

Pahaksi onneksi vasemmalle johonkin oli jäänyt vielä yksi vihollisen konekivääri toimintaan, ja sieltä oli ammuttu Raikasta takaapäin, että luoti oli mennyt vasemman lapaluun alitse ja tullut kaulan viereltä edestä ulos. Siihen loppui hänen taistelunsa Keljassa, mutta olipa taistelukin jo voitettu.

Reino-veljelleni kävi sitten pahemmin. Aivan Suvannon rannalla oli ollut heinälato. Sen suojaan oli jäänyt ryhmä venäläisiä, jotka olivat sitten nostaneet valkoisen lipun antautumisen merkiksi. Näiltä olivat lähteneet Reino-veljeni ja Kaarlo Ohvo riisumaan aseita. Reino meni ryhmän sisälle ottamaan aseita Ohvon jäädessä ryhmän ulkopuolelle konepistoolin kanssa vartioon. Ryhmässä oli sattunut

kuitenkin olemaan venäläinen politrukki, jonka hermot eivät olleet kestäneet sitä, että suomalainen mies tulee ottamaan pois aseita heiltä, Suuren Venäjän edustajilta. Yht' äkkiä hän oli ottanut pistoolin ja ampunut Reino-veljeäni suoraan keskelle otsaa. Kaarlo Ohvo oli silloin pannut nopean "kenttäoikeuden" päätöksen täytäntöön kaikkien kohdalta heti, joten ei ollut ilo heillekään pitkäaikainen.

Tästä tilanteesta on Armas Lähteenkorva maalannut taulun silloin tekemänsä luonnoksen ja muistikuvansa perusteella.

Tehdäkseen kunniaa Keljassa kaatuneiden aseveljien ja saavutetun kunniakkaan voiton muistolle on ErP 6 ottanut Keljan taistelupäivän pataljoonan Muistojuhlapäiväksi ja kokoontunut silloin Tampereelle viettämään juhlaa. — Muistattehan kokoontua nytkin!

Ei mukana olleena
Teidän **Arvi Marila**